

PALESTINA I ISRAEL

DATES CLAU PER ENTENDRE EL CONFLICTE

L'Holocaust va ser un factor decisiu en el naixement d'Israel perquè va posar de manifest la vulnerabilitat dels jueus arreu del món. La brutalitat de l'extermini nazi va reforçar el suport internacional al sionisme, l'anhel d'una pàtria on la població jueva pogués estar segura i protegida de l'antisemitisme. Molts supervivents van veure en la creació de l'Estat d'Israel, el 1948, un lloc per a la reconstrucció de les seves vides i la garantia que un genocidi així mai més no tornaria a passar. Aquesta catàstrofe va legitimar la creació d'un Estat jueu davant la comunitat internacional com una necessitat de seguretat vital.

1881

INICI EMIGRACIÓ
JUEVA EUROPEA

Al començament de l'arribada de jueus europeus a Palestina, hi vivien unes 457.000 persones (400.000 musulmans, 13.000-20.000 jueus i 42.000 cristians). A poc a poc van anar arribant alguns milers de jueus, que es van instal·lar definitivament a Palestina. Eren molt pobres i no tenien la nacionalitat otomana, i necessitaven l'ajuda estrangera per a sobreviure.

1896

L'ESTAT DELS
JUEUS

Theodor Herzl publica el llibre "L'estat dels jueus" que **planteja la idea del sionisme per primera vegada**. Els sionistes són persones (poden ser jueves religioses o no religioses, així com no jueves) que creuen en el dret a l'existència d'un Estat jueu.

1917

DISSOLUCIÓ DE
L'IMPERI OTOMÀ

Després de la I Guerra Mundial, l'Imperi Otomà es va desfer posant fi a 13 segles de domini musulmà a Palestina. **El territori l'ocuparà la Gran Bretanya, que el va administrar en virtut del mandat de la Societat de Nacions** (germen de l'ONU). GB va manifestar a la Declaració Balfour el seu desig d'afavorir-hi la creació d'una "llar nacional per al poble jueu", provocant el recel de la població àrab de Palestina.

1936

LA GRAN REVOLTA
ÀRAB

Durant el mandat britànic, la immigració jueva a Palestina va augmentar fortament (del 1922 al 1931 va passar del 10% al 20% de la població). Aquest creixement va generar tensió amb la població àrab, que el 1936 va iniciar una **revolta de tres anys per reclamar la independència i aturar l'arribada de jueus**. El conflicte va causar centenars de morts jueus i britànics, i grans pèrdues entre la població palestina.

1947

NOU ESTAT JUEU

Després de la renúncia britànica al seu mandat, **l'ONU va fer efectiva una resolució que establia la creació de dos estats: un de jueu amb el 55% del territori (malgrat que representaven només un terç de la població i posseïen un 7% de les terres) i un d'àrab. Jerusalem quedava sota control internacional**. Aquest pla va ser rebutjat per la població àrab. Provocant l'esclat del conflicte armat que marcarà la situació del conflicte actual.

PALESTINA I ISRAEL

DATES CLAU PER ENTENDRE EL CONFLICTE

Segons l'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats Palestins (UNRWA) **són refugiades palestines les «persones que vivien al Mandat Britànic de Palestina entre juny de 1946 i maig de 1948 i que van perdre les seves cases i mitjans de vida a conseqüència de la Guerra araboisraeliana de 1948. Coneguda com la “catàstrofe o Nakba”.**

1948

NAKBA

Durant la Guerra de Palestina, més de 700.000 palestins van ser forçats a abandonar casa seva. Israel va destruir més de 530 pobles i van causar la mort d'aproximadament 15.000 persones. A conseqüència del conflicte, **es va establir l'estat d'Israel sobre el 78% del territori històric de Palestina**, mentre que la resta del territori es va fragmentar en Cisjordània i Jerusalem Est (governades per Jordània) i la Franja de Gaza, governada per Egipte.

1956

GUERRA DEL SINAÍ

Israel, el Regne Unit i França van llançar una invasió militar contra Egipte, arran de la decisió egípcia de nacionalitzar el canal de Suez. La pressió diplomàtica dels Estats Units i la Unió Soviètica els obligà a retirar-se. **Com a conseqüència, el canal va ser reobert sota el control d'una força de cascos blaus de l'ONU i es posà fi a les incursions de guerrillers palestins (fedayins) des de Gaza (en aquell moment sota control egipci) cap a Israel.**

1967

GUERRA DELS
SIS DIES

Una nova coalició d'estats àrabs que incloïa a Egipte i Síria es va enfrontar a Israel. El conflicte va durar a penes una setmana i **Israel va mantenir en el seu poder els territoris ocupats palestins i va conquerir: d'Egipte, la Franja de Gaza i la península del Sinaí. De Jordània, Cisjordània i Jerusalem Est. i de Síria: els Alts del Golan.** Excepte la península del Sinaí, la resta continuen avui dia sota control o ocupació israeliana.

1973

LA GUERRA DE YOM
KIPUR

El 6 d'octubre de 1973, durant la celebració del Yom Kippur, una de les festes més sagrades del calendari jueu, **Israel va tornar a ser atacat per una coalició d'estats àrabs liderats per Egipte i Síria, que volien recuperar els territoris perduts.** L'atac va sorprendre Israel, que, així i tot, va aconseguir recuperar-se sense perdre cap dels territoris conquerits i ocupats anteriorment.

1978

ACORDS DE PAU DE
CAMP DAVID

Tretze dies de converses entre el president d'Egipte, Anuar el-Sadat, i el primer ministre d'Israel, Menájem Beguín, amb la intermediació del president dels Estats Units. Els acords van tenir **l'objectiu de resoldre la situació de conflicte entre l'Estat d'Israel i la República d'Egipte. Israel va retornar al país àrab el Sinaí**, i els dos presidents van rebre el Premi Nobel de la Pau el 1979.

PALESTINA I ISRAEL

DATES CLAU PER ENTENDRE EL CONFLICTE

L'OAP (Organització per a l'Alliberament de Palestina) **és una coalició de partits i moviments polítics que actua com a representant oficial del poble palestí internacionalment.** Va ser fundada el 1964 per la Lliga Àrab amb l'objectiu de defensar la causa palestina i aconseguir l'autodeterminació. Inicialment, va utilitzar la lluita armada, després dels Acords d'Oslo, renuncia al terrorisme. Actualment, **l'OAP és considerada per les Nacions Unides com l'únic representant legítim del poble palestí i és la que gestiona l'Autoritat Nacional Palestina (ANP), el govern provisional dels territoris palestins.**

1980

ANNEXIÓ DE JERUSALEM EST

El 1980 **Israel va proclamar Jerusalem la seva capital única i indivisible.** I el Consell de Seguretat de l'ONU va respondre, en la resolució 478, que **l'annexió de l'Est a Israel era una violació del dret internacional i que la decisió israeliana era nul·la.**

1982

MATANQUES DE SABRA I XATILA

A Beirut, **les Falanges Libaneses van matar milers de civils palestins i xiïtes.** **Israel, que havia envaït la zona per expulsar l'OAP, va envoltar els camps de refugiats per aïllar-los i va donar suport logístic als falangistes per perpetrar la matança.** Aquesta massacre es considera un crim de guerra i un punt d'inflexió en la percepció internacional del conflicte.

1987

LA INTIFADA

Després de dues dècades de dura ocupació dels seus territoris, l'any 1987 esclata la primera intifada, **aixecament popular contra els israelians.** **El poble palestí es va enfrontar a l'exèrcit amb pedres, pals, còctels Molotov i armes casolanes en la revolta àrab més intensa des de 1936.** Aquell mateix any es va fundar a Gaza Hamas, amb l'objectiu d'exterminar Israel.

1993

ACORDS D'OSLO

La revolta palestina va acabar amb la signatura dels Acords d'Oslo el 1993. **Com a resultat la regió de Cisjordània va quedar repartida en 3 zones: A, B i C.** La zona A estava sota el control total de l'autoritat palestina i ocupava un 3 (i més tard un 18%) del territori. La zona B que ocupava entre el 23-25% del territori tenia un control conjunt i la C: 74 i més tard 61% del territori quedava sota control israelià.

1994

AUTONOMIA DE PALESTINA

Neix l'Autoritat Palestina, germen d'un futur estat palestí, el líder de la qual, Yasser Arafat, es convertirà en l'interlocutor amb Israel. La pau semblava més a prop que mai, sobretot quan el 4 de maig de 1994, **el primer ministre israelià, Isaac Rabin, i Yasser Arafat van ratificar al Caire la posada en marxa de l'autonomia palestina.**

PALESTINA I ISRAEL

DATES CLAU PER ENTENDRE EL CONFLICTE

La victòria de Hamàs en les eleccions palestines va tenir 3 conseqüències importants.

Divisió interna: El poder polític palestí es va fragmentar en un conflicte obert entre Hamàs i Fatah, que va acabar amb Hamàs controlant la Franja de Gaza i Fatah mantenint el poder a Cisjordània. **Boicot internacional:** La comunitat internacional va suspendre el suport econòmic a l'Autoritat Palestina, ja que no volia tractar amb un govern liderat per una organització que no reconeixia Israel.

Bloqueig de Gaza: Israel va imposar un bloqueig total a la Franja de Gaza per aïllar Hamàs, una mesura que encara avui afecta greument la població civil.

1995

ASSASINAT DE YITZHAK RABIN

El primer ministre israelià líder històric del Partit Laborista, va ser assassinat per l'extremista israelià Yigal Amir durant una manifestació per la pau.

La seva mort va representar un dur cop al procés de pau palestí-israelià i va obrir un clima de por i divisió dins la societat israeliana.

2000

SEGONA INTIFADA

Coneguda com a intifada d'Al-Aqsa, va ser un període de fort conflicte i aixecament palestí contra el domini israelià que va començar a finals de setembre del 2000 i es va allargar durant diversos anys.

Va marcar profundament el conflicte palestí-israelià, va portar a la construcció del mur de Cisjordània i va influir en les negociacions de pau posteriors.

CIMERA DE CAMP DAVID

Va ser una ronda de negociacions entre el president dels EUA, Bill Clinton; el primer ministre israelià, Ehud Barak; i el líder de l'OAP, Yasser Arafat. L'objectiu era un acord de pau permanent. **Les converses van fracassar, principalment per la impossibilitat d'arribar a un consens sobre la qüestió de Jerusalem, el dret de retorn dels refugiats palestins i la sobirania dels assentaments.** És el cop que s'ha estat més a prop d'una pau duradora.

2005

RETIRADA UNILATERAL ISRAELIANA

Proposat pel primer ministre Ariel Xaron, va consistir en el desmantellament de tots els assentaments israelians a la Franja de Gaza (21) i 4 al nord de Cisjordània. **L'evacuació es va completar amb èxit i sense lamentar víctimes. Però va provocar una fractura política a Israel.** Netanyahu, ministre de Finances al govern de Xaron, va veure en aquesta crisi una **oportunitat única per esdevenir el líder d'un Likud més dretà i ideològicament cohesionat.**

2006

HAMÀS ENTRE EN EL GOVERN

Contra totes les previsions, el moviment islamista Hamàs va aconseguir una victòria aclaparadora, obtenint la majoria absoluta d'escons del Consell Legislatiu Palestí. Això va ser un "terratrèmol polític", ja que **Hamàs, considerat una organització terrorista per països com els Estats Units i la Unió Europea, no reconeixia l'estat d'Israel ni els Acords d'Oslo.**

PALESTINA I ISRAEL

DATES CLAU PER ENTENDRE EL CONFLICTE

2007

GUERRA DE GAZA

Hamàs va prendre el control de la Franja de Gaza després d'enfrontaments violents amb la seva facció rival palestina, Al-Fatah. **Aquest fet va dividir els territoris palestins: Al-Fatah va quedar al capdavant de Cisjordània mentre Hamàs es convertia en l'autoritat de facto a Gaza.** I va provocar, d'una banda, el bloqueig de la Franja de Gaza d'Israel amb el suport egipci i d'altra, múltiples guerres amb Israel.

2009

OPERACIÓ PLOM FOS

Del desembre 2008 al gener de 2009, Israel obra una operació militar en resposta als atacs amb míssils des de Gaza. **L'ofensiva va incloure bombardejos aeris, d'artilleria i una invasió terrestre amb grans destruccions i morts.** Va ser el primer gran conflicte després del final de la segona intifada el 2005. I va marcar el **retorn de les forces israelianes a la Franja de Gaza** des de la seva retirada el 2005.

2023

GENOCIDI DE GAZA I CISJORDÀNIA

Després d'anys de conflictes armats, ocupacions i atacs terroristes, l'octubre de 2023 **Hamàs ataca contra més de 20 comunitats israelianes. Més de 1.400 israelians van ser assassinats i més de 230 persones van ser preses com a ostatges.** La resposta israeliana ha estat un atac massiu sobre la Franja de Gaza causant desenes de milers de morts, milions de desplaçats i la destrucció total de la zona.

Tres mesos després que comencés la guerra, **la Lliga Àrab va assegurar que el que passava a la Franja de Gaza era "una massacre, una guerra de genocidi i una neteja ètnica".**

El govern d'**Espanya** es va unir a la denúncia el juny del 2024, i **va ser el primer país europeu de sumar-se a aquesta demanda internacional.**

Dies més tard, **Sud-àfrica va denunciar Israel davant la Cort Internacional de Justícia (CIJ) per cometre un genocidi a la Franja,** una denúncia que va ser admesa i que va rebre el suport de països com Mèxic, Nicaragua, Colòmbia i Líbia.

PALESTINA I ISRAEL

DATES CLAU PER ENTENDRE EL CONFLICTE

2025

RECONeixEMENT DE L'ONU DEL GENOCIDI

Una comissió d'investigació de l'ONU conclou que **Israel comet un genocidi a Gaza**.

La comissió considera que Israel ha perpetrat 4 dels 5 actes que defineixen aquest crim en dret internacional.

21 de setembre de 2025, **l'estat de Palestina és reconegut com a estat independent** per 151 dels 193 estats membres de les Nacions Unides, és a dir, poc més del 78% de tots els membres de l'ONU.

El govern de Trump nega els visats a la delegació Palestina en la 80a reunió de l'Assemblea General de les Nacions Unides, on França i l'Aràbia Saudita impulsen la **“Declaració de Nova York”, una conferència internacional que busca fer realitat la solució de dos estats amb un pla detallat de 42 punts.**

La representació Palestina haurà d'assistir-hi per videoconferència tot i la transcendència de l'esdeveniment.

D'acord amb la Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi de 1948, un crim de genocidi es defineix per cinc actes específics, sempre que es cometin amb la intenció de destruir, totalment o parcial, un grup nacional, ètnic, racial o religiós.

Aquests cinc actes són:

- Matança de membres del grup.
- Lesions greus, físiques o mentals, a membres del grup.
- Sotmetre intencionadament el grup a condicions de vida que hagin de comportar la seva destrucció física, total o parcial.
- Imposar mesures destinades a impedir els naixements dins del grup.
- Trasllat forçós de nens del grup a un altre grup.

Continua el conflicte a la Franja de Gaza i l'atenció se centra en **la intenció d'Israel d'assumir el control total de la ciutat**. Mentrestant, augmenten les protestes globals contra els plans del govern israelià i Netanyahu queda cada vegada més aïllat.

El tancament indefinit del pas fronterer d'Allenby per part d'Israel ha aïllat encara més la població de Cisjordània. Aquest pas és l'única sortida a l'estranger, ja que no poden utilitzar l'aeroport de Tel-Aviv. És, també un punt clau per a l'entrada d'ajuda humanitària. El tancament deixa atrapades tant les persones que volen sortir com les qui es trobaven fora del territori i ara no poden tornar a casa seva.

PALESTINA | ISRAEL

Protestes i accions de la societat civil:

Davant un clima cada vegada més hostil, marcat per la colonització, l'apartheid i la repressió sobre el poble palestí, el 2005 va néixer el **moviment BDS (Boycott, Divestment and Sanctions)**.

Liderat per la societat civil palestina, demana boicots als i les consumidors, desinversions i sancions econòmiques contra Israel amb l'objectiu de pressionar-lo perquè compleixi el dret internacional.

Global March to Gaza

Una marxa internacional prevista des d'Arish (Egipte) fins al pas de Rafah per pressionar perquè s'aturi el bloqueig sobre Gaza i es permeti accés humanitari.

Plantades per a la Pau

Setmanalment i de manera continuada es fan concentracions per demanar el fi de la guerra i la violència. Busca la del teu municipi!

A Catalunya es mobilitzen docents, personal sanitari, i molts sectors professionals:

Webs Palestina.cat,
Aulapalestina.cat,
Tasharuk.cat
@sanitarisxpalestina
Juristes per Palestina
etc.

March for Gaza a Dhaka, Bangladesh

Manifestació massiva (centenars de milers de persones) per mostrar solidaritat amb Gaza i per demanar que els països musulmans trenquin tractes amb Israel.

Protestes contínues a Europa i al Món

Vagues, marxes i concentracions a Estocolm, París, Ginebra, Istanbul, Nova York, Barcelona, Madrid, Bilbao, etc., exigint la fi de l'ofensiva sobre Gaza i possibles sancions comercials o diplomàtiques.

Red Line Demonstrations a Holanda / La Haia.

Grans protestes en les que milers de persones es van manifestar per demanar al govern neerlandès sancions a Israel, fi de l'Acord d'Associació UE-Israel i obertura de corredors humanitaris a Gaza.

La comunitat internacional es mou:

Sumud Flotilla
Boicot La Vuelta
Boicot Eurovisión
Suport a l'ONG Palestine Action (il·legalitzada al Regne Unit pel govern britànic)
...